

JAVNA TRIBUNA

glasilo SZDL občine Ljubljana-Šiška

TELOVADNICA V ŠENTVIDU je v gradnji. Gotova bo do šolskega leta 1968-69.

Svet za vzgojo in izobraževanje ter upravni odbor sklada za financiranje vzgoje in izobraževanja pri občinski skupščini Ljubljana-Šiška sta na svoji zadnji skupni seji dne 7. junija 1967 soglasno sprejela sklep, da se še ta mesec prične gradnja prizidka pri gimnaziji v Šentvidu. Gradnja bo potekala po projektu, ki sta ga omenjena skupščinska organa sprejela že pred več kot letom dni. Glavni projektant je ing. Marjan Božič, znani strokovnjak za športne in telesno vzgojne objekte (športna hala Tivoli). Izvajalec gradbenih del je gradbeno podjetje Grosuplje, ki se je poleg gradbenega podjetja Megrad uveljavilo pri gradnji šolskih in telesno vzgojnih objektov v naši občini.

Gradnja bo potekala v treh etapah. V prvi etapi bodo objekt dogradili do strehe in pokrili. V drugi etapi bodo usposobili veliko telovadnico (14 m × 28 m) z garderobami in sanitarijami ter jo pripravili za izvajanje pouka telovadbe v šolskem letu 1968/69. V tretji etapi pa bodo dogradili še druge prostore: manjšo telovadnico (14,00 m × 14,75 m), devet učilnic za tehnični in glasbeni pouk, posebne učilnice in kabinete, sobo za mladinsko organizacijo, prostore za

dijake, ki se vozijo v šolo, ter končno plavalni šolski bazen (5,00 m × 12,5 m).

S tem objektom bodo dobili Šentviščani, učenci treh šolskih zavodov in telovadno društvo Partizan Šentvid prepotrebno telovadnico in druge športne naprave. In ne samo to. Z dograditvijo tega objekta bodo dijaki gimnazije v Šentvidu dobili tudi ustreznejše šolske učilnice za reformirani učni program. Pri tem bo sproščenih nekaj sedanjih klasičnih učilnic, ki jih bo zasedla osnovna šola A. Kebeta in s tem za nekaj let rešila problem priliva šoloobveznih otrok iz bližnjih novih naselij.

Apeliramo na vse delovne organizacije v naši občini, da izpolnijo svoje obljube in obveznosti do financiranja osnovnega in strokovnega šolstva, ker bomo lahko le na ta način ta objekt pravočasno izročili njegovemu namenu in naši mladi generaciji.

Mirko DAMJAN

V TEJ ŠTEVILKI OBJAVLJAMO

Temeljna izobraževalna skupnost Ljubljane	---	str. 2	Delovanje stanovanjskih podjetij Dom in Standard	---	str. 5
Delo kluba odbornikov	---	str. 2	Odločitev je prepuščena času	---	str. 6
Naš reporter v Zgornji Šiški	---	str. 3	Kozerija	---	str. 7
Tribuna mladih	---	str. 4	Kje in kako bodo delovali otroci iz naše občine	---	str. 7
Odgovori volivcem	---	str. 5	Krajevni komite ZK v Medvodah in Šentvidu	---	str. 8

Vse kaže, da bomo letošnje 26. obletnico enega izmed najbolj pomembnih dogodkov naše zgodovine, to je trenutka, ko je komunistična partija Jugoslavije pod vodstvom tovariša Tita pozvala vse naše ljudstvo na oborožen upor proti fašističnemu zavojevalcu, dočakali v globoki dilemi: ali bo že danes prevladal zdrav razum ali pa bodo morali ljudje v naši bližnji in daljnji sosesčini še vrsto dni, mesecev in let okušati grozote vojne vihre.

Naše ljudstvo je grenko občutilo posledice agresije, se ji odločno uprlo in zmagalo. Spomin na tisto obdobje nam še vedno živo lebdi pred očmi, saj desetletja in desetletja ni moč pozabiti epopeje naroda, ki se je moral z golimi rokami upreti tehniki prve polovice dvajsetega stoletja. Ta spomin nas kali v moralni obveznosti, da posvarimo vsakogar, ki bi želel zanetiti svetovni požar ali si prilastiti tuje imetje. Kajti takšno stališče je pogojeno s poptjo, ki smo jo prehodili v zadnjih tridesetih letih: najprej obračun s sovražniki – tujimi in domačimi in nato celjenje ran, ki nam jih je prizadel nasprotnik, oblikovanje svojstvene, vendar mednarodno priznane realne notranje politike na vseh področjih našega družbeno-ekonomskega življenja. Vzporedno s tem pa je bila nova Jugoslavija gibalo miroljubnega sožitja med vsemi narodi in ljudstvi. Zato je s širokimi diplomatskimi akcijami na štirih kontinentih vzbudila izredno pozornost in milijoni ljudi so prisluhnili njenemu glasu: orožje naj služi le za obrambo miroljubnega razvoja nacij, nikakor pa ne sme zaslužiti soseda.

Prav ta pot nas je močno afirmirala v vseh taborih in nam omogočila, da si lahko v miru reżemo vsak dan večji in boljši kos kruha, po drugi strani pa nas to opozarja na intenzivnejše odklanjanje nepremišljenih dejanj, to je tistih, ki jih kaj radi delamo v premajhni zavzetosti za utrjevanje našega družbeno-ekonomskega koncepta. Samoupravni mehanizem je krepko zakorakal v življenje, vendar pa zaradi nekaterih naših osebnih slabosti – dajmo si roko na srce – večkrat po nepotrebnem naletimo na ovire in „ovirčice“. In prav zaradi tega se moramo ob takšni ugotovitvi zamisliti in si priklicati v spomin 4. julij – dan borca, ki ni samo dan tistega borca, ki s puško v roki brani svojo domovino, pač pa tudi tistega, ki se zavestno in dosledno bori za lepše življenje v lastnem domu.

Smiljan VOLČIČ